

CERKVENI GLASBENIK

GLASILO CECILIJINEGA DRUŠTVA V LJUBLJANI.

Izhaja šestkrat na leto kot dvomesečnik. Cena listu z glasbeno prilogo vred 35 Din., za dijake 20 Din. Za Italijo 15 lir, za Ameriko 1 dolar.

Uredništvo in upravištvo: Pred škofijo št. 12, I. nadstr.

Anton Dolinar:

Anton Bruckner.

(Ob rojstni stoletnici.)

Vsak list glasbene zgodovine nam iznova dokazuje, da sodobnost velikim možem nikdar ni bila pravična in njihovega poslanstva nikdar razumela ni. Nerazumljivo se nam zdi danes, da je strokovni glasbeni list pisal ob prvi Parsifalovi vprizoritvi: Wagner — kein Künstler, wohl aber Vereinsmeier, Reklameheld, Ränkeschmied, Skandalmacher, in enako nerazumljiv nasvet generalnega tajnika dunajskega konservatorija Zellerja Brucknerju: »Ihre Symphonien können Sie auf den Mist werfen«. Vendar, kar zakrivi sodobnost, popravi poznejša zgodovina; ona možem, ki izobrazbo svojega časa dosežejo in na podlagi te stremijo po napredku, iščejo novih potov, vódeni po neki notranji sili, popravi storjeno krivico in njihovo poslanstvo docela odkrije in razjasni.

To dejstvo se prav očitno kaže pri Brucknerju, čegar rojstno stoletnico praznuje glasbeni svet letos. Da se ga na kratko spominja tudi »Glasbenik«, je vzrokov več kot dovolj. Bruckner je v prvi vrsti cerkven skladatelj in to še bolj v svojih simfonijah kot v cerkvenih skladbah in kot tak je postal že danes last vseh kulturnih narodov.

V Ansfelden pri Lincu je 4. septembra 1824 zagledal Bruckner¹ luč sveta kot sin tamošnjega šolskega voditelja, ki je opravljal obenem tudi organistovo in cerkvenikovo službo. Med enajsterimi otroki je bil on prvo-rojenec. Do očetove smrti (l. 1837.) ga sprejmó v avguštinski samostan Sv. Florijana kot »Sängerknabe«. Za njegov poznejši glasben razvoj je bil ta korak med najvažnejšimi; tu je dobil začetni poduk v glasbenih vedah kot tudi v klavirju in orglah. Veličastne Krismanove orgle so mu utisnile trajne spomine, katerih sledove srečavamo v mnogoterih njegovih poznejših delih. Medtem se je pa pripravljajl za sprejem na učiteljsišče in l. 1840. obiskuje v Lincu učiteljski tečaj. V skrajno bornih razmerah potem na raznih krajih ožje domovine učiteljuje in pri mnogoterih ljudskih slavnostih opravlja godčevo službo, bodisi od veselja nad pristnimi ljudskimi

¹ Življenjepisne podatke sem zajemal iz: Max Auer: Bruckner.

melodijami, bodisi v svrhu zboljšanja gmotnega položaja. Ta čas bivanja med domačim ljudstvom je prav živo naslikal v svojih skercih, kjer kaj rad pripoveduje v »ländlerjih« o lepoti domače dežele, o veselem kmetiškem ljudstvu in o mladini, ki raja pod vaško lipo. V teh melodijah podaja roko Schubertu.

Po 5 letih ga vidimo zopet v Sv. Florijanu kot učitelja na ljudski šoli in obenem organista v samostanski cerkvi. Ves prosti čas je sedaj posvečen učenju in vežbi — 10 ur na dan klavirju, 3 orglam — kot pripoveduje sam. Večinoma sam se v orglah in kontrapunktu toliko izobrazil, da pri tekmi za mesto stolnega organista v Lincu dobi med štirimi kandidati prvo mesto.

Izza bivanja v Sv. Florijanu datira več mladostnih skladb, med katerimi je Requiem v d-molu najpomembnejši.

V Lincu najde Bruckner pri tamošnjem škofu Rudigierju polno umevanje in zaslonbo.

Zavedal se je pomanjkljivosti svoje glasbene izobrazbe in samo iskal prilike, kje bi taisto mogel nadaljevati. Na Dunaju je tedaj slovel Simon Sechter kot najmenitnejši učitelj za glasbene predmete. Prosil je za dopust, in sicer tako, da bi smel postni in adventni čas — ko orgle molče — stalno bivati na Dunaju, dokler ne dobi zrelostnega spričevala. Prošnji je bilo ugodeno. S Sechterjem sta sedaj predelala še enkrat temeljito potrebne stroke in tudi nauk o oblikoslovju in kompoziciji. Z njemu lastno pridnostjo in vztrajnostjo je Bruckner sledil učiteljevemu vodstvu in po treh letih vestnega študija je l. 1861. dobil zrelostno spričevalo. Toda Sechterjev pouk se je opiral v prvi vrsti na tehniko 16. stoletja in ni prestopil mej strogega stavka. Zato je umljivo, da Bruckner s tem še ni bil zadovoljen; hotel je dobiti učitelja, ki bi ga uvedel v novejšo glasbo. Dobil ga je v mladem opernem dirigentu O. Kitzlerju, ki ga je vpeljal v simfonično glasbo, začeni z 8-taktno periodo prav do sonatne oblike, in sicer na podlagi Beethovnovih sonat, v katerih se kaže Beethoven kot največji mojster glasbene oblike. Temu se je pridružil še poduk o inštrumentaciji, in sicer na podlagi Wagnerjevih del, zlasti »Tristana«. L. 1863. — pri 40 letih — je bil poduk končan in zdaj se je šele Bruckner čutil dovolj močnega, da nastopi svojo pot, ko ima vsa tehnična sredstva svojega časa v oblasti, da si lahko sam utere svoj korak.

Kot sad tega temeljitega in vztrajnega študija moramo smatrati ono suvereno razpolaganje z glasbenim materialom, ki ga opažamo v vseh njegovih delih; kjer in kadar hoče, doseže zaželjen učinek, nikjer se ne ponavlja in na najbolj mnogovrstne načine poišče izraza svojim mislim, bodisi v harmoničnem ali kontrapunktičnem oziru.

Iz tega časa datirajo prva večja dela: tri latinske maše; d-, e-, f-mol, katerih zadnje je šele pozneje na Dunaju dovršil, in prva simfonija v c-molu.

Njegovi ožji somišljeniki so hoteli Brucknerja na vsak način spraviti na Dunaj; tam more priti v stik z velikim svetom, slišati največja svetovna dela in tam se more tudi sam uveljaviti. In res se je posrečilo, da je dobil

na akademiji mesto profesorja za harmonijo in kontrapunkt in obenem tudi na novo ustanovljeno stolico za orgle.

L. 1868. se stalno naseli na Dunaju; tu se je s podvojeno silo oprijel dela na vseh poljih in z njemu lastno energijo — ki bi jo njegovi zunanji postavi ne prisodili. Zmagoval je vse ovire, bodisi da so prihajale od gmotnih razmer ali pa od njegovih nasprotnikov. Kar mu je bil prej samostan Sv. Florijana, to je dobil tukaj v klosterneuburškem samostanu, kamor je rad odhajal na oddih.

Na treh koncertnih potovanjih v Nancy, London in Pariz se je proslavil kot prvovrsten orgelski virtuoz in nedosežen improvizator; pri javni tekmi v Nancy je žel zmago nad odličnimi francoskimi in belgijskimi organisti. L. 1876. je bil kljub raznim sovražnim intrigam imenovan univerzitetnim lektorjem za harmonijo in kontrapunkt in dve leti pozneje je dobil mesto dvornega organista, s čimer je bilo njegovemu gmotnemu položaju izdatno pomagano.

V to dobo spadajo stavbe njegovih sinfonij od I. do IX., katerih vsaka je prepolna glasbenih lepot in katerih vsaka ima istotako svojo zgodovino; v podrobnosti se spuščati ni prostora, nekaj splošnih opazk še pozneje.

Istotako izvira iz tega časa tudi »Te Deum«, ki spada med najnovejša dela svetovne zborovske literature; vendar je preteklo pet let, predno je bilo delo prvič izvajano.

L. 1891. je bil po 22. letnem službovanju na lastno prošnjo vpokojen.

Ob večeru življenja mu je bilo izkazanih veliko časti; cesar Franc Jožef ga je že pred leti odlikoval z viteškim križem Franc-Jožefovega reda in mu plačal založbene stroške III. in VIII. sinfonije — katero je skladatelj njemu posvetil.

Veliko odlikovanje mu je izkazala univerza, ki mu je podelila častni doktorat filozofične fakultete. Rektor je pri slavnostni promociji med drugim izvajal: Tam kjer se znanost ustavi, ker so se ji zoperstavile nepremostljive ovire, tam se začne kraljestvo umetnosti, katera more izraziti to, kar je znanosti zaklenjeno. Ich beuge mich vor dem ehemaligen Unterlehrer von Windhaag.« Pri slavnostnem koncertu je bil Bruckner ves čas predmet navdušenih ovacij.

V veliko zadoščenje in veselje so mu bila poročila iz Berlina, Monakovega, Lipskega, Amsterdama, Londona, iz Amerike, ki so poročala o podobnih in dobro uspelih izvajanjih njegovih del. K temu so največ pripomogli razni dirigenti, deloma njegovi bivši učenci, ki so si postavili nalogo, priboriti mojstru ono stališče, ki ga njegova umetnost zasluži. Omenjam le nekatere: Richter (Dunaj), Göllicher (Linc), Levi (München), Nikisch (Leipzig), Löwe (Dunaj). L. 1911. bi se smelo imenovati novo leto, ko je bil led prebit, ko se je splošnost začela zavedati, kdo je Bruckner; v koncertni sezoni 1911/12 se je že mogel prvič izvajati cel ciklus 9 sinfonij pod Löwejem v Monakovem in na Dunaju in l. 1919/20 pod Nikischem v Lipskem.

Na prošnjo nadvojvodinje Valerije mu je cesar I. 1895. dal na razpolago stanovanje v pritličju gradu Belvedere; bolehnemu mojstru je bilo s tem zelo ustrezno, ker je bil oddaljen od velikega pocestnega šuma in vrišča in imel na razpolago lepe sprehode v grajskem vrtu. Vendar te udobnosti ni dolgo užival; ko je dokončaval zadnji stavek IX. simfonije, ga je zalotila bela žena in mu 11. oktobra 1896. prestrigla nit življenja. Na lastno željo je bil pokopan v posebno častno grobnico v samostanski cerkvi Sv. Florijana, pod velikimi orglami.

Fr. Ferjančič:

Lotimo se novih koralnih intonacij in napevov!

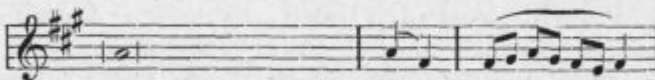
Verzikeljni.

(Dalje.)

Po odpetem himnu se pri vesperah zapoje verzikelj z odgovorom. Verzikeljni se tudi sicer pojó pri jutrnjicah v vseh treh nočnih, v hvalnicah in drugih kanoničnih urah. Kakor v drugih ozirih, vlada tudi gledé pevanja verzikeljnov precejšnja razlika med sedanjim tradicionalnim in prejšnjim medicejskim koralom.

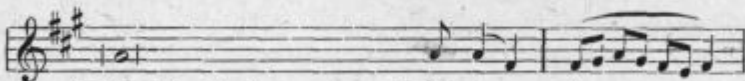
Medicejski koral je gledé verzikeljnov delal razliko med duplex-semiduplex- in simplex-godovi. Sicer je bila ta razlika med posameznimi vrstami godov silno malenkostna, kakor je razvidna iz naslednjih zgledov.

Za verzikeljne o duplex-godovih je imel medicejski koral ta-le napev:

V. Ave María, grátia plena, a - a.
O. Dóminus tecum, u - um.

Za semiduplex-godove je bil po medicejski izdaji ta-le napev:

V. Exsúltent justi in conspectu De - i, i.
O. Et delecténtur in laeti - ti - a, a.

Za simplex-godove in ferije pa je bil po medicejski isti napev še bolj okrajšan na ta-le način:

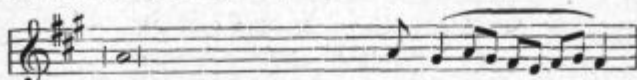
V. Eripe me, Dómine, ab hómine ma - lo.
O. A viro iniquo éri - pe me.

Napev je torej v vseh treh slučajih isti, samo da čedalje krajši. Poleg tega napeva pozna medicejska le še preprosti način, ko se samo ob koncu verzikeljna pade v mali terci navzdol.

Tradicionalni koral gledé verzikeljnov ne dela razlike med raznimi vrstami godov. Razločuje pa vobče ton z nevmó (>tonus cum neuma<) in preprosti ton (>tonus simplex<).

1. Ton z nevmó.

Proizvaja se na dva načina, ali na starejši način:

V. Adoráte Deum, alle - lú - ja.
O. Omnes Angeli ejus, allelú - ja.

Ali na novejši način:

V. Adoráte Deum, alle - lú - ja.
O. Omnes Angeli ejus, allelú - ja.

Ako se verzikelj ali odgovor konča s kakim soglasnikom, se nevma proizvaja na samoglasniku, soglasnik pa se pridene le ob koncu nevmé.

Ton z nevmó se uporablja pri jutrnjicah po izpetih psalmih posameznih nokturnov, dalje pri hvalnicah in vesperah po izpetem himnu ter v malih horah po tako imenovanem »Responsórium breve«.

Za verzikelj pri vesperah o nekaterih najslovesnejših praznikih ima tradicionalni koral še neko bogatejšo melodijo, ki je preje po medicejskem koralu sploh nismo poznali. Za zgled navajam tu verzikelj iz drugih vesper na praznik Vnebohoda Gospodovega, ki se v tem slovesnem tonu glasi tako-le:

V. Dóminus in coe - lo, al - le - lú - ja.
O. Parávit sedem su - am, al - le - lú - ja.

Ta slovesni ton se uporablja samo o Božiču, Razglašenju Gospodovem, Vnebohodu, Binkoštih, o prazniku sv. Rešnjega Telesa, Vnebovzetja Marijinega ter Vseh svetnikov, in sicer vse te praznike pri obojnih vesperah. V vesperalni knjigi so ti verzikeljni s slovesnimi napevi o dotičnih praznikih celotno izpisani.

Na posebn način se pojó verzikeljni v jutranjicah zadnjih treh dni vélikega tedna ter v vesperah, jutrnjicah in hvalnicah oficija za rajne. V tem oziru vlada med medicejskim in tradicionalnim koralom še največja razlika.

Po medicejskem načinu so se ti verzikeljni peli tako-le:

V. In pace in id - ip - sum.
O. Dórmiam et re - qui - é - scam.

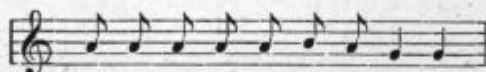
Po tradicionalnem načinu pa se ti verzikeljni pojó tako, kakor se glasi sklep lekcij v oficiju zadnjih treh dni vélikega tedna in v oficiju za rajne.

Zgorenji verzikelj se torej po tradicionalnem načinu zapoje tako-le:

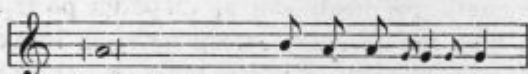
V. In pace in id - ip-sum.
O. Dórmiam et re - qui - é - scam.

Sklepna kadenca teh verzikeljnov se pričinja dva zloga pred zadnjim besednim poudarkom, n. pr.:

ne ob - li - vi - scá - ris in fi - nem.
á - ni - mas e - ó - rum.
re - qui - é - scet in spe.

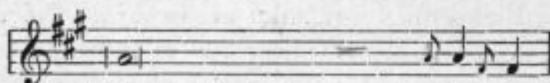
Ako pa je pred zadnjim akcentom tri-ali večzložna beseda s poudarkom na tretpredzadnjem zlogu, tedaj se pričinja kadenca na omenjenem predzadnjem poudarku, n. pr.:

Et mentita est i - ni - qui - tas si - bi.
Sicut mór - tu - os sae - cu - li.
Cum princípibus pó - pu - li su - i.

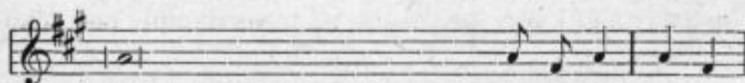
2. Preprosti ton.

Pri tem tonu ni posebne razlike med medicijskim in tradicionalnim koralom. Po tem načinu se poje verzikelj vseskozi na istem tonu (>tono recto<), le na zadnjem, oziroma predzadnjem zlogu se pade v mali terci navzdol, na predzadnjem tedaj, ako je zadnji akcent v verzikeljnu na tretpredzadnjem zlogu. N. pr.:

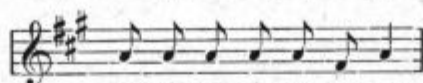
V. Exsúllent justi in conspectu De - i.
O. Et delecténtur in lae - tí - ti - a.

Ako je zadnja beseda v verzikeljnu enozložna, gre navadno predzadnji zlog v mali terci navzdol, a zadnji se vrne zopet na dominantno. Na primer:

V. Fiat misericórdia tua, Dómine, su - per nos.
O. Quemádmódum sperávi - mus in te.
V. Angelis suis Deus mandá - vit de te.
O. Ut custódiant te in ómnibus viis tu - is.

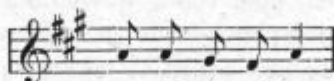
Ravno tako se ravna s hebrejskimi besedami ob koncu verzikeljnov, ako se dotične besede ne sklanjajo. N. pr.:

vi - tam ae - tér - nam. A - men.
in Je - rú - sa - lem.

Z besedo »allelúja«, dasi je hebrejska, se ravna tako, kakor sicer z latinskimi besedami; z besedo »Iesus« pa, dasi se sklanja, se ravna tako, kakor sicer s hebrejskimi besedami.

Ako je zadnja beseda v verzikeljnu enozložna, predzadnja pa večzložna s poudarkom na tretpredzadnjem zlogu, se navadno pred padcem v malo terco jemlje še vmesna sekunda. N. pr.:

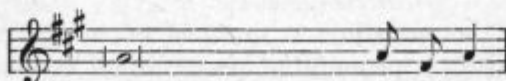
prae - vé - ni - et te.
é - ri - pe me.
ád - ju - va nos.

Pri vesperah se rabi ta preprosti ton samo pri takoimenovanih kome-morácijah, ko se namreč poleg skrivnosti glavnega praznika spominjamo še kakega drugega svetnika ali nedelje ali ferije, kadar je to predpisano v cerkvenem direktoriju. V oficiju se rabi ta ton tudi še pri komemorácijah v hvalnicah, nadalje pri tako imenovanih »preces« in pri Marijanskih sklep-nih antifonah. Izven oficija pa se pojó verzikeljni v tem preprostem tonu pri »Asperges« in »Vidi aquam«, pri litanijah in raznih blagoslovilih.

Na ta način se pojó tudi verzikeljni v slovenskem jeziku, n. pr. po slovenski zahvalni pesmi, pri štirih oltarjih na praznik sv. Rešnjega Telesa itd. Na Vipavskem — in gotovo tudi še marsikje drugje — pojó vse verzikeljne tudi pri lavretanskih litanijah, vsaj v prejšnjih časih so jih peli.

Pri tem je treba paziti na to, da ako je zadnja beseda v verzikeljnu enozložna, ali ako je večzložna, pa ima poudarek na zadnjem zlogu, naj se tudi s slovenskimi verzikeljni ravna podobno, kakor z latinskimi, ki se končavajo z enozložno besedo.

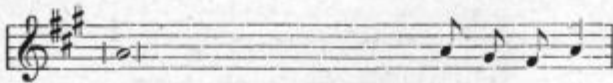
Poje naj se torej tako-le:

Reši nas,	o Go - spod.
Prósimo te,	sli - ši nas.
Kí v tebe zaupa	- jo, moj Bog.
Bodi nam, Go - spod,	mo - čen stolp.
In spočela je od Svete - ga	Dú - ha.

Pri onem verzikeljnovem odgovoru v lavretanskih litanijah, ki se končuje z besedo »Kristusovih«, je na zadnjem zlogu »vih« postranski akcent, zato naj se proizvaja po zgornjem načinu. Ker pa je glavni akcent

v tej besedi na četrtpredzadnjem zlogu, se po mojem mnenju sme — a ne mora — jemati tudi ymesna sekunda, torej tako-le:

Da postánemo vredni obljud Kri-stu - so - vih.

(Dalje prihodnjič.)

Polnočnica.

Najljubeznivejša božja služba celega liturgičnega leta je pač v sveti noči polnočnica. Po dolgem spokornem adventnem času, ki ga omilijo le Marijine zornice in praznik Brezmadežne, prihaja sveti večer z vsem svojim čarom. Božič je pravi družinski praznik; takrat vtihnijo vsa politična nasprotstva; kdor more, zapusti svojo postojanko in hiti v svojo družino, ter postane pri jaslicah otrok, popolnoma v smislu Izveličarjevem: »Ako niste, kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo.« Mat. 18, 3.

Zadnji božič je bil posebno pomenljiv, ker se je obhajala 700 letnica jaslic, kar jih je l. 1223. prvi postavil sv. Frančišek Asiški in se jih veselil kakor otrok.

Na sveti večer preneha vse strastno vrvenje, in družine se zbero v hiši. Hišni oče vzame steklenico blagoslovljene vode in gre po vseh sobah in gospodarskih poslopjih, ter škropi in prosi nebeškega blagoslova za družino, živino, poslopja, polja in travnike. Na to se vsi zberó, molijo, sedejo k mizi, se pogovarjajo in razvedrujejo do pozne noči. Ob enajstih zadoni veliki zvon v tiho noč in vse hiti proti cerkvi, čarobno razsvetljeni. Duhovniki pojó pred oltarjem psalme in berila. Med berili se posebno odlikujejo odlomki iz Izaija preroka, ki se pojó in cantu ornató. Takih melodij ne premore noben modernist. Ko mašnik zapoje *T e D e u m*, je cerkev že polna. Duhovniki gredó v zakristijo po mašna oblačila, ta čas pa se čuje s kora mila božičnica: Sveta noč, blažena noč! In katero srce more ostati mrzlo, ko mašnik slovesno zapoje: *Gloria in excelsis Deo* — tisti spev, ki so ga angeli prepevali v božični noči nad betlehemskimi poljanami!

Sveta daritev se nadaljuje v liturgičnem smislu, na koru se poje latinska maša, prežeta s primernimi pastoralnimi reminiscencami.

Po sveti maši se zopet oglasijo ljubke božičnice in se pevajo dalje med sv. obhajilom, ki ga prejema obilica pobožnih in srečnih vernikov in praznuje pravi božič, ker se Jezus po zakramentu rodi v njihovih srcih. Le polagoma se prazni cerkev; ljudje gredo k počitku.

Kako je bilo o zadnjem božiču v Ljubljani o polnoči? Pisec teh vrst se je nekoliko zainteresiral za polnočnico v Ljubljani in dognal, da se je vršila popolna liturgija v stolnici, pri frančiškanih, pri sv. Petru in pri

Salezijancih, drugje pa se niso ozirali na liturgične predpise, ampak so pri slovesni sv. maši peli slovensko, v eni cerkvi imeli celo tiho sv. mašo s slovenskim petjem na koru.

Ta samovoljnost je proti predpisom, kajti v škofijskem direktoriju se bere dne 24. decembra:

»De mandato Celsmi et Rdsmi D. D. Ordinarii sequenti media nocte una dumtaxat Missa, eaque solemniss, in quavis ecclesia parochiali celebretur.« To je: V božični noči naj se v vsaki župni cerkvi opravi ena in sicer slovesna sv. maša.

Dr. And. Schmid piše v svojem Ceremoniale, pag. 541: Opolnoči mora biti petmaša po zgledu angelov, ki so to noč s petjem označevali rojstvo Kristusovo. Le s posebnim škofovim dovoljenjem bi smela biti tiha maša. S. C. R. 3. apr. 1876 n. 3396.

Če mora biti slovesna sv. maša, tedaj se mora na koru latinsko peti, ker za nas je še vedno v veljavi in ostane v veljavi »Motu proprio« papeža Pija X., ki je glasbeni kodeks za kor, kakor »Codex juris canonici« za cerkvene pravne razmere. Prazen je izgovor, da je ljudem ljubše slovensko petje, zategadelj gredo raje tja, kjer se slovensko poje. V stolnici in pri frančiškanih so peli latinsko, a je bilo v vsaki cerkvi do 3000 vernikov, ki so v največjem miru prisostvovali liturgični službi božji. Sicer so pa tudi tukaj pred in po sveti maši peli prav lepe božične pesmi. Ne bi rekel, ko bi ljubljanski kori ne bili zmožni liturgičnega petja, ali temu ni tako. Slovensko petje je ob tej priliki le nekak kompliment napačnemu nacionalizmu, ki pa cerkvi ne prinese nobenega prirastka.

Prav želeli je, da bi se liturgija bolj upoštevala. Ne dajmo se osramotiti od vzhodne Cerkve, ki s celo dušo visi na bogati liturgiji. Samovoljno ravnanje pa ni pravilno. X.

Kako in kje sem nabiral slovenske narodne pesmi.

Piše Franc Kramar, bivši nabiratelj slov. narodnih pesmi.

(Novoletne.)

(Dalje.)

- Peifsem na nouga leita dan pred pridiga, vifsha Enu je Deite rojenu. —: Mi fmo dones Lefsim perfslī, * Novu Leitu douzhakali, * Vefselmo fse, zhastimo vfi * tu Ime Jesus! — Ta obsega 10 kitic in se poje na napev »Enu je Deite rojenu«, ki se nahaja v pisani zbirki, ki jo je imel Matija Kračman, spisani od nekega ljubljanskega organista.
- Peifem sa ta sadni dan teiga stariga leita, vifsha: ta dan je visiga vesela. —: Tu staru Leitu preshlu je, * Novu fmo dofhiveili, * oh srezhni so tisti ludie itd. — Obsega 4 kitic.
- Na fadni dan teiga stariga leita, koku je nam preteklu, vifsha s: Alexa. —: O Zhlovek, spomni fmano donafshni dan, * tu staru leitu nam je preshlu, * fazhni itd. — Obsega 7 kitic.

- Od Nougā leita, na viſho koker boshizhna: Jest ſhaloſtnu premišlem tu, kok Joſhef j(s) mario gre. —: O Leitu! Leitu kam fi ſhlu, * ja ſnuzhi fi h konzhu perſhlu itd. — Ima 7 kitic.
- Od noviga Leita, ſpet na to viſho koker ta od ſgorej. —: O Leitu! Leitu kam fi ſhlu, * ja ſnuzhi fi hkonzu perſhlu itd. — Nadaljne kitice ſo drugačne od prejšnje, ki ſe ravno tako začenja. Obſega 7 kitic. Pripisane ima pa ſe 4 kitice, ki ſe razen prve kitice lahko pojejo tudi na drugačen naćin kot prejšnje.
- Ena Nova peiſem od Noviga leita, od teiga popiſſvaina; viſſha koker ie ta 10 Boshizhna: O daimo zhaſt Hualo bogu, * kſmo vzhakali leitu novu, * jeſt voſhem ſdei itd. — Ima 14 kitic.
- Na nouga leita dan, ſpet na to Ario. /—: Douzhakali fmo Leitu novu, * daimo vſi zhaſt Hualo bogu, * de fmo ſhivi ſdei tu, * buh vei kdu dokleitu * bo vzhakou itd. — Ima 12 kitic.
- Na nouga Leita dan, na viſho od kanenſke ſhene. —: Dones na Nougā Leita dan, * fhellim letu poveidat vam, * kai ſtri zheſar Diocletian nu Maximian, * ta dua zefſarja itd. — Ima 7 kitic.
- Na nouga Leita dan, viſſha: Greiſſniki pertezite. —: Vzhakal fmo Novu leitu, * zhaſt nu hualo bogu! * kater bo toku ſhteitu, * en tauſhent ſedem ſtu, * ja ſgorei zheſ ſedem deſet * je ſhie ſdej pretekleu Leit, * kar je Jeſus terpeiti perſhu biu na ta ſueit. — Obſega 9 kitic.
- Na nouga leita dan, na viſſha Ena ſapout je & —: Douzhakali fmo Leitu novu, * daimo zhaſt Hualo vezhnim bogu, * ſapiſſmo v Naſhe ſerzha narprej, * Tu ſlatku ime Jeſus ſdei, * zhaſtimo vſſelej, pogleimo narprej. — Obſega 12 kitic. Ta peſem ſe poje na napev, ki ima naſlov »od nouga leta«, ki ſem ga prepisal iz že omenjene obſirne napevſke zbirke, ki jo je ſpisal neki ljubljanski organist, in ki je potem priſla v laſt M. Kraćmanu.
- Od Nougā leita, na viſſho ta 12 peiſem Boshizhna. —: Dones na Nougā Leita dan * ſem jeſt vefſ j(s) ſhaloſtio obdan, * kir zazhnem premišlat itd. — Obſega 9 kitic.
- Od Novga Leita, viſſha: pertezite Chriſtiani. —: Dones voſhem Novu Leitu * vam o Lubi Farmani, * debga ſrezhnu na tem ſveitu * ſhe vezhkrat douzhakalli! * Shrezho, ſdrauje vam buh dei, * nu vſe kar vam je terbei, * nu E'nkrať vaſhem duſhizam * ta vezhni nebeshki Reij! — Peſem obſega 14 kitic in je zanimiva. Zapisal ſem to peſem z napevom vred tudi v Podgozdu nad Igom. Zapeł mi jo je neki Žlićar.
- Na S: ſelveſtra dan, ta ſađni dan teiga Leita, viſſha s: Allexa. —: Dones zhmo vſſeti mi vſi vkupei ſlovu, * De vam poveim, ſakai al koku, * Tu ſtaru Leitu itd. — Ima 9 kitic.

(O sv. treh kraljih.)

- Od S: S: trijah krallu, na viſho: o zhui, o zhui, lub ſoſet (moi). —: Shellim ſhe Rad, vam poveidat, * koku lo ſuet kralli takrať * kſo offrali, domu perſſhi itd. — Obſega 6 kitic.
- Od s: s: trijah crallu. —: Prelub moi perjatu, te proſſem, poſtuj, * fi ſhliſhou al vidu, kai ſe ie ſgudlu Anzoi, * paſterzhi na ſtraſhi, na paſhi fmo blij, * Na naglem pret nami ſe nebu ſvetlij. — Obſega 8 kitic.
- Od s: s: trijah cralu, na viſho: Ena ſapoud je venkei ſhla. —: Na ſuet vezher je ven perſhla, * E'na ſveiſda ie videt bla, * od nie je ſhie Bolam profeť, * prerokuov ſhie dougu popreit, * De bode perſla ta ſveiſda fuetla. — Obſega 19 kitic. Napev od te peſmi ſem prepisal iz nekega Kraćmanovega liſta.

(O nedolžnih otroćiћih.)

- Od Nadouſſneh otrozhizhou, Aria s: Magdalene. —: Ena ſapoud je uſtalla * od Hero-deſha kralla * zes Meiſtu Betlemsku na vſe kraije: * de on zhe pognadat nu dobru daRuvat, * vkup klizhe fantizhe de jeh neſo vſſi, * ta bode prvi dar, * ktir bo dvei Leiti ſtar, * od Mojeħ offizirou inu tudi ſhounirjou, * gdu zhe rezh: nikar! — Ta

- pesem obsega 7 kitic. Zapisal sem to pesem z napevom vred tudi v moji rojstni vasi v Mateni pri Igu. Pel mi jo je Janez Grmek, vulgo stari Prunk, moj sosed.
- Od nadoufnih otrozhizhou, Aria s: Alexa. —: Kader Herodesh je biu to sapoud dau, * deb Jesusa vMorilli bli reis, * glih terdnu tazhas ie suet Joshef saspau, * kar pride Angel knemu fnebef: * Joshef, vstani, * deite ohrani, * Beishi fmario le po Hribah zes! — Pesem obsega 10 kitic in je narodna.
- Od Nadoufsneh otrozhizhou, od tiga kar pifshe Franc. quaresimo in E'lucidar tere sancta, c. 13 Pereg. se item P: Abraham pars 3 fol 119., Aria koker boshizhna »Nezoi drusem napojem, koker vam kmetizham« & —: Vez Leit ste pofhlufhali, * se zhu-dilli letmu, * kok so Fantizhe klali * Notrij v Betlehemu, * de vfaka vboga Mati * je mogla Deite dati, * ga ie vidla saklati, * al je blu feikanu. — Pesem obsega 9 kitic in je v narodnem duhu zložena.

(Adventne.)

- Vodventu pred pridigo: Pofslan je Angel gabriel * od Buga na ta fveit * Ke heni zisti divizij * Noter vmeistu nazeret. — Obsega 12 kitic in se nahaja tudi v knjigi »Branja inu Evangeliami« izdani 1777 leta.
- Odventna, spet na ta vfsha, se poje na fhmaren dan v' odventu. — Svetu pifsmu premifhla * Maria diviza, * inu fe vse domifhla, * gdu bo Boshia porodniza? — Obsega 17 kitic.
- Od zhistiga spozhetia Matere Boshie, vfsha: o greifshnig, premisli, kir skufsi sdihujesh. —: Dones tu stuimo, nu premifsluimo * to nasrezho sturjeno nam, * kir Adam s Evo itd. (10 kitic.)
- Od zhistiga spozhetia, vfsha od lifsabone. —: O Shiher se vefsellite, * kir ste prou verni ludie, * dones Mario zhascite, * nu ne zhistu s'pozheitie, * sdei bote tu premi-fshluvali itd. (10 kitic.)
- Od zhistiga s'pozhetia, vfsha: o vam k vefsellu & —: Oh vefsellite fe vi Brumni ludie, * kafir zhascite tu zhistu spozhetie, * Marie Divize, Nebefshke krallize, * satu itd. (11 kitic.)
- Od zhistiga spozhetia Marie dvize, vfsha Nodburgo zhascite. —: O Verni kristiani, tu poshlushajte, * kir vzhasi vmed vami vfsa Reizh gruntate, * Angelzi na vejo vfso itd. (10 kitic.)
- od fakona dvize Marie nu s: Josheffha, Aria: od marie sapeiti moja dufsha shelli. —: Preid kse je bla sarozhilla * Maria Josheffu, * sta obdua preit oblubila * bogu itd. (9 kitic.)
- Odventna: Ave Maria, gratia plena, * toku je zheshena od Angella ena, * Mati ie vezhniga sheuleina. — Obsega 9 kitic.
- Aria: o Rumar, tu se vstavi. —: Buh kir ie ta fveit vidu, * kok ie v sgubleinu stau, * zes nega se ie vfsmilu, * enga Angela ie sbrau, * G'abriel imenuvan itd. (10 kitic.)
- Odventna, Aria: od Marie sapeiti... —: Od Marie sapeiti, Moja Dusha fhelli, * Nad-luge Resodeiti, Materi Divizi itd. — Obsega 8 kitic in se nahaja v knjigi »Branja inu Evangeliumi« od l. 1741.
- Odventna, Aria: Maria, leip zer teh Nebef. — Pofslan je Angel na ta fveit, * Notri v tu Meistu Nazeret, * keni prezisti Devizi, * pravi Boshij flufshabenzi. — (Ima 12 kitic.)
- Zhefshena Maria, gnade si pouna, * te boma profshilli, ti fe zhes nafs vfsmili, * deb gnado Boshijo sadobili. — Obsega 9 kitic.
- (Na) Ario sahalene peifsmi te sadne: S'vet Lukesh pifshe, od davidove Hifshe itd. (12 kitic.)
- Odventna per forni Mafshi nu zhistiga spozhetia dan. —: O Maria, Brefs Madesha, * stabo buh deila zhudesha, * od vekumei si svolena, * sgnado bofshio napounena, * od vekumei, do vekumei, * Maria prosi boga se nas sdej! — Obsega 9 kitic. Zapisal sem to pesem tudi jaz z napevom vred na Pljavi Gorici pri Igu.

- Odventna peifsem: Na nebu visoku, Dushe fo preglasnu * vpile pret peklam itd. (13 kitic.)
- Adventna: Tu Angelsku zhesheine, * Marie pofsrauleine * ozhmo vfi itd. (7 kitic.)
- Adventna: O Bena Reiz teiga fvita * nei meni vezh perjetna, * kaker ie Mati Boshia itd. (7 kitic.)
- Aduentna, Aria Salve Regina. —: Ena Nova poshta inu vefselle * od Nebes na femlo gabriel nefse itd. — Tu je 12 kitic te pesmi, v knjigi >68 sv. pesmi (Redeskini), kjer se tudi nahaja, jih je 7.
- Aduentna, Aria: na Nebu vifsoko. —: Buh ie stuaru Nebu, * vefs sveit, femlo toku itd. (12 kitic.)
- Adventna, vifsha Angelza varha. — Gori vfsignem shtimo mojo * hteb ô Mat vse Milosti, * profsem, dai mi gnado tojo, * tok bo meni sadosti, * is serza te zhem lubiti, * dai mi greihu Leideg biti, * to gnado vfsellei fhellim, * hteb o Mati perbeifshim. (7 kitic.)
- Aduentna, pa se tudi shiher zhes leitu poie; vifsa koker od s: Roka: obena shtrafenga nei — S'mifli ô zhlovek, v tojem terpleinu, * de fse bodesh ob vefseliu, * zhasti Mario le tukei v Reidnu itd. (7 kitic.)
- Aduentna, visha koker od Miraculnu s: krisha. —: Ah, koku zhem jest zhast dati, * tebi, ô Maria zhast, * kir Jest sazhnem premifshlati * leto veliko oblast itd. (7 kitic.)
- Aduentna, vifsha od shegnaina ta stara. —: Marie zhefsheine * nu posdrauleine * se Nebefs ia angel pernefsu ga, * fhno ie govuru, * suet duh bo sturu, * shpohzela ... (7 kitic.)
- Aduentna, visha: zhernu se ozhem guantat. —: Maria, Nebefs kralizha * je prava Nebefshka luzh, * Mogozhna si pomozhniza, * velika je toja muzh. — (Obsega 9 kitic.)
- Aduentna, vifsha koker pepeunizhna. —: Odpri gori G'reifsnik ozhi, * pogledei na mario, * Angel gabriel te uzhi, * sto zhesheno Mario, * vsem katir nio stisto zhasti itd. (9 kitic.)
- Aduentna, Na visho nedelne peifsmi: o zhlovik, tebi, nu tuoi febi * dam en navek donafhni dan. —: Otrozi Adama, nam je bla jamma, * skopana noter do pekla, * Maria fsama, to strashno jamo ... (8 kitic.)
- Aduentna, na vifsho: ouzhiza sgublena —: Ena fveisda ven gre, zefs globoku Morje itd. (11 kitic.)
- Adventna, na vifsho: dones se vse sazhudi. —: O ti Difshezha Rofsha, * vmet vfsemi Rofshami ... (8 kitic.)
- Adventna, na vifsho s: Nodburge ta stara. —: V Gallileij Ena deikelza * preshlahtnu je rojena, * v nazharetu je stojezha, * brumnu gorij srejena itd. — Ima 8 kitic, in napev od te pesmi sem napisal v Krtini na Gorenjskem. Pela mi ga je neka stara ženica (Marija Kremžar).
- Aduentna, na visho Dobriga fveita. —: S Jutrei pridite christiani, * Hmateri te millosti itd. (8 kitic.)
- Aduentna, vifso s: Joshep lubesnivi. —: O S'hegnana nu pohleuna, * bod Nebefska sarija itd. (14 kitic.)
- Sa ta Drugi dan v odventu, Aria koker na pustna nedeilla. —: Jest bom fedei fazheu, * seAngelzki slasti itd. (10 kitic.)
- Odventna, na vifsho s: troijze ta stara. —: O S'rezhni Leta zait, * kie Maria spozhetal * tazga ... (13 kitic.)
- Adventna, na vifsho: o ti Prefslatki Jesus, nu imenvani christus C. —: Perfshla je ven daniza, * satu je ... (11 kitic.)
- Aduentna, na vifsho: Anzoi Druhem na pojem, koker vam kmetizham. —: Sdei od vefsela puimo, * zhe ozhmo ... (8 kitic.)

- Adventna, Na viſho d: M: Dobriga sveta. —: Moja duſha, ſhazhni peiti, * kulker teb Mogozhe je itd. (8 kitic.)
- Adventna, Na viſho koker peiſsem od ſhegnaina: christiani moij, ſte ſhliſhali vi, * de Jeſus je ſgaislo ven gonu ludi. —: Daniza ſdei ven gre, * pogleite ludie, * dan kaſhe, le vaſhe ſbudite ſerze, * ja koker Reſueiti ... (10 kitic.)
- Aduentna, na viſho od Miraculna. —: O ſ'he vſignem fhtimo fojo * ſijutrei pred ... (10 kitic.)
- Adventna, viſho: Rumar lubi, bounig tudi. —: Moja duſha, vsak dan ſkuſha * zaſt mariji ſpeivati itd. (5 kitic.)
- Sa ta fadni dan vodventi, na viſho od ſuetga Joſhta. —: Kristiani, veſſelite ſe * fmano Danafſhni dan, * kier ie buh dau douzhakat nam, * ta ſuet Boſhizhen dan itd. Obſega 13 kitic. (Konec opisa tretje peſmarice.)

Iz odbora Cecilijinega društva v Ljubljani.

Dne 14. januarja 1924 je bila odborova ſeja. Navzoči ſo bili: predsednik P. Hugolin Sattner in odborniki: Dostal, Kimovec, Lavrič, Mantuani, Premrl, Steſka. Predsednik omenja, da ſi mora društvo omisliti poſeben zapisnik. Do ſedaj ſe vsa društvena poročila nahajajo ſamo v Cerkvenem Glasbeniku, kar pa ne zadostuje in bo dajal društveni zapisnik o vsem društvenem gibanju lažji in točnejſi pregled. — Kot glavna točka ſe obravnava finančni položaj orglarske ſole. O zadevi poroča najprej ravnatelj orglarske ſole Premrl. Kot glavni vzrok finančne krize navaja to, da ſe prispevki cerkvâ za orglarsko ſolo niſo zviſevali v tiſtem razmerju, kot je raſla draginja in ž njo vred ſtroſki orglarske ſole. Prvotni prispevki 1 K od 200 duſ so ſe l. 1915 zviſali na 1 K od 100 duſ, to pa zato, ker ſe je dogovorno med ſkofijskim ordinariatom in org. druſtvom ſklenilo, naj dobiva polovico vseh prispevkov org. društvo kot ſkofijsko podpora organistov. Leta 1921 ſe je prispevek zviſal na 1 Din od 100 duſ, in l. 1922 končno na 2 Din. Pred leti ſo mali enokronski prispevki žadostovali za kritje ſtroſkov ſole in za podporo organistov; danes je pa prispevek 2 Din od 100 duſ že za vzdrževanje ſole ſame doſti premajhen. Učitelji ſo dobivali od leta do leta večje, daſi ſame po ſebi majhne plače: prvotno 50 K od letne tedenske ure, potem 100 K, 200 K, 100 Din, 200 Din, v zadnjem ſolskem letu 300 Din, t. j. 24 krat več kot prvo leto. Raſli ſo ſtroſki za poſtrežbo ſole, za razsvetljavo, kurjavo, popravila instrumentov in drugi tekoči ſtroſki. Ti ſo ſe — če jih primerjamo od nekdaſ pred vojno in danes — povečali za najmanj 50 krat. Prispevki cerkva ſo ſe pa do danes zviſali le za 16 krat, in ker je odpadla polovica prispevkov organistom, je preoſtal ſoli ſamo osemkratni poviſek. Neſorazmerje med današnjimi prispevki cerkva in ſtroſki je potemtakem očitno in veliko, zato tudi primanjkljaj ſole velik in umeven. Da bo mogoče orglarsko ſolo ſe dalje vzdržavati, je treba prispevke cerkva na vsak način zviſati. Umevno je pa tudi, da ſe polovica od cerkva nabranih prispevkov za enkrat ne more več dajati org. druſtvu, ker je treba ſkrbeti, da ſola ſama zleze iz velikega dolga in more kriti tekoče letne ſtroſke. Zato predlaga zviſati prispevke cerkva na 4 Din od 100 duſ. — Društveni blagajnik mſgr. Dostal poroča o finančnem ſtanju Cec. društva in ugotavlja primanjkljaj 8591 Din, ki jih društvo dolguje ſkof. ordinariatu; omenja pa, da dolgujejo cerkve za ſolo ſe približno 5000 Din, ki jih bo vse težko izterjati. Odbor predlaga ſpričo teh dejſtev poviſek prispevkov na 4 Din od 100 duſ s pripombo, naj prispevki ene cerkve ne presegajo 200 Din. Za izvrſitev tega predloga oziroma ſklepa poſkrbi pri g. knezoſkofu ravnatelj ſkof. piſarne Dostal. Hkrati

se sklene vložiti prošnjo na ministrstvo prosvete v Beogradu za podporo Cec. društvu v svrhu poravnave društvenega dolga. Sklene se naprositi za podporo orgl. šoli tvrdko Hudovernik & Comp. v Radovljici, ki se je že večkrat izkazala kot velikodušna podpornica raznih kulturnih zadev. — V nadaljnem se razpravlja o letošnjem občnem zboru Cec. društva. Določi se za to 1. julij, ki naj bo hkrati sklep orgl. šole. O primerni uri naj bo ta dan slovesna sv. maša in potem zborovanje. Na zborovanju običajna poročila, predavanje o pevskem pouku — za kar se naprosi prof. Bajuk, ki je nedavno izdal svoje Pevsko šolo, — in končno volitve. — Msgr Dostal predlaga, naj se Cec. društvo vpiše pri poštnem čekovnem uradu, da se bodo prispevki za orgl. šolo pošiljali odslej na naslov Cec. društva oziroma orgl. šole same. Za poslovanje se naprosi ravnatelj orgl. šole Premrl, ki to sprejme. — Sklene se naprositi mestno občino ljubljansko za odpis računa plina in elektrike, ki se porabi v orgl. šoli. — Za tisk »Cerkv. Glasbenika«, ki se je mnogo let tiskal v Zadrudni, pozneje v Zvezni tiskarni, se naprosi Jugoslovanska tiskarna, ki že sedaj več let tiska glasbeno prilogo.

Organistovske zadeve.

Podporno društvo organistov in pevovodij s sedežem v Ljubljani sporoča svojim članom, da se škofiska podpora letos ne bo podeljevala, ker vsota prispevkov cerkvâ še za orglarsko šolo samo ne zadostuje.¹ Kadar bo zopet mogoče podeljevati organistom škofijsko podporo, bo društvo svoje člane obvestilo. Organistovsko društvo bo začasno podeljevalo le društvene podpore, kolikor mu bodo to pripuščala denarna sredstva. Pri tej priliki opozarjamo organiste-člane, naj članarino, kolikor je še niso poravnali, kmalu poravnajo. Članarina znaša od l. 1923. dalje 12 Din letno. Članarina naj se pošilja društvenemu blagajniku g. Ivanu Zdešarju, organistu pri Sv. Petru v Ljubljani. — Društvo pričakuje podpore od vlade in bo o tem svoje člane potom »C. Glasbenika« obvestilo, kakor hitro podpora pride. — Organiste, ki še niso člani organistovskega podpornega društva, vljudno vabimo k pristopu. Novi člani naj se priglašajo društvenemu tajniku g. Antonu Lavriču, Ljubljana, Jugoslovanska knjigarna. — Organista Jos. Cajhen in Al. Šeme sta se vrnila iz dveletnega vojaškega službovanja in iščeta službenega mesta. Za org. službo se priporoča tudi organist Luka Armeni, ki se mora vsled pritiska italijanske oblasti preseliti iz dosedanjega službovanja v Studenem pri Postojni v Jugoslavijo.

Služba organista pri mestni župni cerkvi v Kočevju je prosta. Organist bi bil hkrati II. tajnik oz. diurnist pri mestni občini in bi kot tak prejemal letno plačo 14.000 Din. Prispevek cerkve se bo določil pozneje po dogovoru z ostalimi tej župniji pripadajočimi občinami. Kot organist bi moral voditi dva zbora, in sicer slovenskega in nemškega (oba cerkvena); zato mora reflektant biti večšč tudi nemščine četudi ne popolnoma. Organist ima tudi prosto prostorno in lepo stanovanje.

Gasilno društvo v Mariji Bistrici (Hrv.) išče večšega kapelnika za godbo na pihala. Kapelnik bi bil podnevu zaposlen pri občini, zvečer bi poučeval godbo. Mesečna plača 3000 do 4000 K, prosto stanovanje in kurivo. Ponudbe sprejema »Dobrovoljno vatrogasno društvo« (na ruke vojvode g. Josipa Milošića) u Mariji Bistrici (Hrvatska).

---

¹ Več o tej zadevi glej v današnjem poročilu: Iz odbora Cec. društva v Ljubljani.

Koncertna poročila.

Koncerti v Ljubljani. — 10. decembra 1923 je tukajšnji operni baritonist dr. Aleksander Rigo priredil koncert in zapel dolgo vrsto izbranih pesmi domačih in tujih skladateljev. Zastopani so bili: Adamič, Ravnik, Škerjanec, Lajovic; Brahms, Mahler, Löwe, Schubert, Wolf, Strauß, Frank, Debussy in Mussorgski. Dr. Rigo ima dobro šolan in jako izdaten glas, imponira pa predvsem po izbornem, prvovrstnem predavanju. Dasi tudi v operi ni slab, se zdi, da je njegov nastop v koncertni dvorani še bolj zadovoljiv. Spremljal ga je jako dobro in umetniško enako vredno kons. prof. Janko Ravnik. — Ista umetnika sta dala 10. januarja 1924 že drug koncert, ki je v njem dr. Rigo še bolj kot v prvem dokazal svoj izbran pevsko umetniški okus in svojo visoko izobraženost glede predavanja najtežje svetovne pevske literature. Pesmi so povečini ugajale. Izreden vtis so napravili zlasti Mussorgskega »Plesi smrti«, ki so bili deloma že na sporedu prvega koncerta. Iz slovenske novejšje glasbene literature je zapel dr. Rigo kot novost Ravnikove Sequidille, ciklus 7 pesmi, ki so zanimiva skladba, polna harmoničnih nenavadnosti, pa v celoti bolj klavirsko delo nego pevsko. Tudi so Sequidille v vsakem oziru zelo težke. Pa sta jih umetnika podala kljub temu zelo lepo. Udeležba pri obeh dr. Rigovih koncertih je bila žal le pičila. — 17. januarja se je v koncertu Glasbene Matice po dolgih 30 letih izvajala zopet dr. A. Dvořakova »Stabat Mater« za soli, zbor in orkester. Zborovski del je vestno in kakor vedno temeljito naštudiral ravnatelj Matej Hubad. Vodil pa je koncert dr. Josip Čerin, ki je dal hkrati svoj orkester dravske divizije na razpolago. Kot solisti so sodelovali: gdč. Zdenka Zikova (sopran), ga. Olga Borova (alt), g. Marij Šimenc (tenor) in g. Julij Betetto (bas), vsi od tukajšnje opere. Veliko in v vsakem oziru lepo, globoko delo je bilo dostojno izvedeno. Zbor je bil posebno dober, pel lepo odmerjeno, vseskoz vezano in dokaj občuteno. Orkester se je skrbno pripravil in z ljubeznijo vživel v Dvořakovo glasbo. Izmed solistov je prvačil Betetto, ki je pel globoko občuteno in ves čas kar moč razločno. Ostali trije so rešili svoje povoljno. Najtežjo nalogo je imel dirigent dr. Čerin, ki je v zadnjem času mu ponujeno vodstvo koncerta sprejel ter z večjo roko pomogel Glasbeni Matici k srečnemu uspehu. Koncert je bil popolnoma razprodan. — 21. januarja se je vršil drugi dr. Čerinov simfonični koncert. Prinesel je kot novost overturo »Vilino dete« našega rojaka Jurija Mihevca, ki se je okrog l. 1810. rodil v Ljubljani, šolan na Dunaju, pozneje pa kot glasbenik živel v Parizu ter ondi umrl. Glasbena Matica je dobila od Filharmoničnega društva tri Mihevčeve orkestralne skladbe. Izvajana overtura izpričuje, da je bil Mihevec več skladatelj. Glasba je tematična, krepka, zanosna ter dobro zveni. Prav veseli smo bili tega dr. Čerinovega odkritja. Nadaljne na simfoničnem koncertu izvajane skladbe so bile: Mozartova simfonija v G-molu in sicer v drugi Mozartovi predelavi s klarineti, prijazna, zelo prosojna in po zanimivi kontrapunktični izdelavi zanimiva skladba, Sains Saenov koncert za čelo v A-molu, krasno delo, ki ga je dovršeno izvajal svetovnoznani čelist, prof. Juro Tkalčič iz Zagreba, in za sklep Mendelsohnova koncertna uvertura »Mirno morje — srečna vožnja«, ki je sicer lepo programatično zamišljena, a ne preveč učinkovita. Višek koncerta je bil brezdvomno Tkalčičev nastop, ki je Sains Saenovemu koncertu vsled viharnega ploskanja dodal še Popperjevo Tarantelo in Schumanovo Večerno pesem, zadnje celo dvakrat. Koncert je bil prav dobro obiskan. — Od prof. Jeraja zamišljena mladinska glasbena predavanja so se nadaljevala. Pri drugem predavanju je podal g. Noč nekaj zgledov klavirske sonate. Pri tretjem pod naslovom »Arija« sta operna pevca g. Šimenc in ga. Thierry-Kavčnikova zapela več arij in en duet. V četrtem je bila na vrsti violinska sonata. Programne točke sta izvajala g. prof. Šlais in njegova soproga. Pri petem: Balada in melodram. Izvajala sta primerne točke: gdč. Zikova, g. dr. Rigo, ga. Vida Jerajeva in komorni ženski zbor, sestavljen iz članic opernega zbora. Pri prvih štirih je govoril uvodne besede g. prof. dr. Pavel Kozina, pri petem g. skladatelj Emil Adamič.

Koncerti drugod. — Čelist Tkalčič in pianist Ličar sta koncertirala 12. novembra 1923 v Celju. — Pevsko društvo »Lisinski« iz Zagreba je koncertiralo v Belgradu. — 16. decembra 1923 je vojna muzika v Mariboru priredila koncert povodom kraljevega rojstnega dne. Izvajala je tudi dve slovenski suiti: Adamičev »Iz moje mladosti« in Premrlovo »Božično suito«. S. P.

Dopisi.

Ljubljana (stolni kor). Poročam na kratko o življenju na stolnem koru tekom l. 1923. Latinskih maš smo izvajali 25. Bile so sledeče: Foerster: solemnis, s. Caeciliae; Kimovec: pastoralis; Premrl: B. Mariae Virginis, s. Josephi, s. Christinae, vocalis brevissima (brez Gloria in Credo); Sattner: seraphica; Franek: solemnis; Picka: in B; Řihovsky: Loretto; Brosig: in F; Filke: Oriens ex alto, B. Mariae Virginis; Goller: Loretto; Griesbacher: Stella maris; Gruber: Mater Dolorosa, Dominicalis II.; Kaim: s. Caeciliae; Koch: s. Sophiae; Schweitzer: Ang. Cust.; Magri: s. Francisci Sal.; Perosi: Pontificalis II. in dve kořalni (za advent in post, de Angelis). Latinske maše¹ se poje v stolnici vsako nedeljo in praznik pri glavni službi božji ob desetih; o Božiču, Veliki noči in Binkoštih pa tudi pri jutranji »žegnani« maši, oziroma o Božiču seveda tudi pri polnočnici, ko je za vse župne cerkve ljubljanske škofije ukazana slovesna peta maša, in v devetdnevnic pred Božičem pri slovesnih zornicah. Introite poje koralno zbor, komunije največkrat recitiramo. Graduale in ofertorije pojemo skoro vedno figuralno, navadno z orglami ali tudi z orkestrom. Requieme poje zbor zadnja leta bolj redko: večinoma le o Vernih dušah in na Vidov dan. Izredna Requie, ki je pri njih pel zbor, sta bila v l. 1923 še dva: 26. februarja za pokojnega ljubljanskega župana in pisatelja dr. Ivana Tavčarja in 29. avgusta o priliki V. katoliškega shoda za pokojne udeležence prejšnjih katoliških shodov. Izvajali smo trikrat Kochov, enkrat Hochreiterjev Requiem. Svoječas pogostni in za stolnico nekako značilni — deloma instrumentalni — ustanovljeni Requie so sedaj za enkrat ukinjeni, odkar cerkve ne dobivajo več obresti od ustanovnih glavnih. Običajne kvaterne in slučajne druge črne maše pojem sam.

Slovenske pesmi pri tihih mašah, o večjih praznikih tudi pred in po veliki maši; in pri popoldanski službi božji smo peli lani od 65 skladateljev, ne vštevisi nekatere ljudske napave. Od znanih skladateljev so prišli na vrsto s posameznimi ali več pesmimi: Adamič Fr. S.¹, Adamič Karlo, Aiblinger, Belar, Bervar (st.), Chlondovski, Cvek, Deschermeier, Dolinar L., Engelhart, Ett, Fabian, Faist, Ferjančič, Foerster, Fric, Gerbič, Gerden, Goller, Greith, Griesbacher, Gruber, Haydn, Haller, Hladnik, Hochreiter, Hribar, Jenko, Jereb, Jurkovič, Kastelec, Kimovec, Klemenčič, Klinar, Kramar, Laharnar, Mašek, Mav, Mitterer, Mlinar, Moró, Nedved, Pavčič, Pirnat, Pogačnik, Poithier, Potočnik, Premrl, Rihar, Sattner, Savinšek, Schubiger, Schwab, Sicherl, Smolej, Smolka, Stritar, Škroup, Tevž, Traven, Vavken, Veit, Weiß, Zupan in Zupin.

Litanije smo peli: Srca Jezusovega — ljudske in Foersterjeve — lavretanske — ljudske z odpevanji in semeniške — in sv. Jožefa Premrlove.

Posebne slovesnosti v stolnici so bile: 27. maja obhajanje jubileja 25 letnice škofovanja g. knezoškofa dr. Antona Bon. Jegliča, več slovesnih božjih služb o priliki V. kat. shoda, 2. septembra instalacija gosp. stolnega dekana Ignacija Nadraha, 1. oktobra instalacija gosp. kanonika dr. Tomaža Klinarja, 13. novembra zlata maša gosp. stolnega župnika-kanonika Josipa Erkerja in 8. decembra slovesnost škofovskega posvečenja novoimenovanega krškega škofa dr. Josipa Srebrničja. Razun tega obhajanje držav-

¹ Podčrtani so slovenski skladatelji.

nih praznikov oz. raznih spominskih dni v kraljevi rodbini. Ob vseh teh prilikah je sodeloval tudi stolni kor.

Z b o r a imamo dva: eden poje pri jutranjih mašah in pri popoldanski službi božji, drugi pri latinskih mašah. Nekateri pevci in pevke sodelujejo pri obeh zborih.

S t r o š k e za pevce, kolikor so plačani, tudi pojo mnogi brezplačno, za godbenike, muzikalije, uglaševanje orgel itd. paravnavna cerkev zadnje čase le deloma. Brez pomoči gosp. knezoškofa, ki leto za letom redno podpira kor z izdatnimi prispevki, in brez nabirk stolnega Cec. društva, ki so se zadnja tri leta hvala Bogu prav dobro obnesle, bi stolnica ne imela danes nobene instrumentalne maše in tudi sicer bi kor le z največjo težavo izhajal. Tako pa vendar le gre. Vsem dobrotnikom stolnega kora bodi tudi na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala.

Stanko Premrl.

Z G o r i š k e g a. (Državna nabava novih zvonov.) Državni nabavi poveljnih zvonov, katere je ital. vlada po naredbenem potu že takoj ob aneksiji zagotovila našim cerkvam v nadomestilo za predvojne zvonove, je — kot vse kaže — usojena vloga »vijaka brez konca«. Napredovanje te nabave se vrši kar sunkoma: se zaleti ter zopet prekine, prava slika laške vihrave narave. Zdaj je dospela na mrtvo točko; ne le da ni o njej že več mesecev ne duha ne sluha, ampak se širi o njej govorica, da je definitivno ustavljena. Potem imajo prav naši hudomušneži, ki pravijo: Kdor navdušuje svoje pristaše za prihodnje vojne, on rabi topove zase, ne za cerkvene zvonove. Našemu pravnočutnemu ljudstvu pa ne gre v glavo, da bi se mogel minister smatrati neobveznim za uradne obveznosti svojega prednika. In vendar ima ta možnost pri nas že mnogo sovrstnic.

Ni izključeno torej, da je državna nabava zvonov definitivno pokopana, ko ni prišla do podelitve niti tretjina naših slovenskih cerkvá. Pa da bi bila vsaj ta šibka tretjina smotreno razdeljena! Niti tega ni možno priznati. So župnije, ki so prejele vse zvonove — tudi za podružnice, so pa še celo dekanjske cerkve brez zvonov, n. pr. vipavska. V bližnji goriški okolici ste prejeli zvonove le dve cerkvi. Sv. Križ, mesto (!) na Vipavskem, je tudi brez zvonov. Došlo je na postajo že pred pol letom mnogo manjše zvonilo kakor je bilo prejšnje, pa leži še na postaji, ker ga cerkveno predstojništvo noče sprejeti. In zopet pravijo hudomušneži, da je železniška skladnina že prekoračila vrednost zvonila. — V Ajdovščini je došlo zvonilo, ki je bilo določeno za drugi kraj; bilo je reklamirano, ali Ajdovci so je že obesili v zvonik.

Take nerednosti so pač le neizogibne posledice zgrešeno zasnovanega nabavnega podjetja. Vodstvo nabave zvonov je izročila vlada nekemu duhovniškemu odboru v okolici beneškega patriarha. Ta odbor si je nadel naslov *L' Opera di Soccorso per le chiese rovinate della guerra*. (Dejanje pomoči za cerkve porušene v vojni.) V tem odboru so gospodje, ki so pravi tipi svoje narodne svojstvenosti: velike šume besed, malo smotrenih dejanj. To kaže že dejstvo, da so se postavili na pristno ital. stališče, namreč, da mora znati cel svet njih materni jezik. Preplavili so s svojimi gostobesednimi »Circolari« (okrožnicami) naša cerkvena predstojništva, od katerih jih ni razumela niti desetina. Gospodje bi bili morali vedeti, da je naša duhovščina izšolana v slovenskem in nemškem jeziku in da se je malokdo dobro naučil italijanščine. Te okrožnice so bile naši duhovščini prava muka, saj jih večina ni razumela niti površno in vrhu tega ji je bila otežkočena potrebna natančnost v naročevanju v ital. jeziku. Mnogim cerkv. predstojništvom je prizadela nepotrebne stroške, ker so morala daleč okoli iskati italijanščine zmožnih pomočnikov. Vsi ti stroški, vse te težave in površnosti bi bile odpadle, ako bi bila »L' Opera« kooptirala Slovenca, dobro veččega italijanščine, s katerega pomočjo bi bila dopisovala slovenskim cerkvam v slovenščini in sprejemala naročila v slovenščini.

Dalje bi bili morali gospodje v »Operi« otresti ital. površnost. Ko so prevzeli vodstvo nabave zvonov, bi bili morali staviti vladi pogoje, da se naprej izroči njim v oblast ves material, potreben za vlitje vseh obljubljenih zvonov ter bi se bili morali prepričati, ali je ta material tudi zadostno čist, ne pa dopustiti, da je dopošljala vlada zvonarjem zvonovino po etapah in v presledkih. Gospodom ni dostajalo bistvenega pregleda čez vso veliko množino zagotovljenih zvonov, pa tudi ne vpogleda v duševnost

tedanjih vladnih mož, ki so plavali v valovih omotičnega veselja, da se jim je posrečilo prilastiti si naše kraje, ki so jih hoteli prvi čas v svoji veseljaški omami kar udušiti z obljubami — žal zdaj občutimo — puhlimi in praznimi obljubami. Pa kaj je bilo pričakovati od »Opere, ki se je sama zibala v tej opojnosti zmagoslavja, kar eklatantno pričuje ta-le glorifikacija nje načelnika mons. Constantinija v 15. okrožnici: »Jako vesel sem, da morem reči, da je dovršena skoraj polovica dela in da pojo tisoči zvonov, vlitih iz bron zmage iz zvonikov dežel od Poadižja do vzhodnega obrežja istrskega, slavospeve Italiji, edini med narodi zmagovavci in zmaganci, ki dovršuje tako obširno delo, da vrne svete bronaste zvonove deželam, katerim so bili ugrabljeni.« No g. Constantini molči, da so doslej vlití zvonovi napolnili pač le laške zvonike, od slovenskih in hrvaških pa čakate najmanj še dve tretjini uradno zagotovljenih zvonov. In zdaj — če je nabava zvonov zaključena — s čim naj prepevajo ti zvoniki slavo Italiji? Ali morda z ropotei in drdrami?!

Največjo grajo pa zaslužijo gospodje v »Operi«, da so se lotili naloge, ki so je tehnično nevešči. Oni so morda imeli med seboj kakega glasbenika ali specialista, zvonoslovca gotovo nobenega. To pričuje dejstvo, da je celo podjetje tehnično popolnoma zavoženo. O tem piše goriški »Zbornik« v marcu 1923: »L' Opera di Soccorso« bi si bila morala:

1. najprej nakupiti toliko kompetentnih preizkusnih instrumentov za udarni glas in alikvotne glasove (ne enoglasnih zvenulj!), kolikor zvonarnam je bilo vlijanje zvonov naročeno;

2. izročiti one preizkusne instrumente zvonarju ter mu naročiti — in seveda stroške plačati — da gre ž njimi po zvonikih, kjer je ostal kak predvojni zvon, da mu določi glas pravilno in natančno;

3. izročiti potem te instrumente dotičnemu »professore di musica«, da ž njimi tehnično pravilno (če je zmožen?) preizkusi vsak novi zvon;

4. poslati gosp. »professore di musica« v vse zvonike, v katerih so umeščeni novi zvonovi, da jih preizkusi, kakor je bilo pisano v predlanski »Gor. Straži« s posebno pozornostjo pri onih zvonilih, ki vsebujejo kak predvojni zvon.

Vseh teh zahtev se »Opera« ni zavedala. Ona je le zahtevala, naj cerkvena predstojništva v naročbi naznanijo, kake glasove in kako težo so imeli prejšnji zvonovi in kake glasove imajo v zvonikih ostali zvonovi.

V naših krajih je bilo mnogo ljubljanskih zvonov, ki so najmanj za pol glasu težji kakor laški zvonovi. V takih krajih — kjer ni ostal noben zvon — bi bile morale cerkve dobiti zvonila vsaj za pol glasu nižja, ker je vlada zagotovila cerkve, da jih preskrbi z zvonovi enake teže kot so jo imeli prejšnji. A to se ni zgodilo; zvonarji so upoštevali le glasove, teže ne, in marsikatera cerkev je bila oškodovana za izdatno množino bron na korist države.

Kjer je ostal v zvoniku še kak zvon prejšnjega zvonila, ni bilo seveda možno upoštevati prejšnje teže. Ali če zvonar ni bil zmožen vlijanja večjega težnega sistema, bi bil moral dodati dotični cerkvi vsaj kak zvonček za preostali bron. Tudi to se ni zgodilo in je oškodovana marsikatera naša cerkev.

Najbolj je oškodovala lahkomiselnost površnost pri dopolnilnih zvonovih. Tu sta morala biti nova zvonova natančno uglasena po predvojnem ostalem. In »Opera« je mislila to doseči z zahtevo, da naj naznani cerkveno predstojništvo glas ostalega zvonu, ali pa naj pošlje — in to je že višek nesmisla — ostali zvon v livarno, da mu zvonar sam določi glas! Ta naivnost kaže, da ni imela »Opera« v svoji sredi niti kakega razumnega glasbenika. Glas zvonu določiti ni tako lahka naloga niti za glasbeno izobraženo uho. Za to je treba instrumenta, ki prisili zvon, da mu z oglašanjem odgovarja; z enoglasno zvenuljo se nič ne opravi. In tak instrument naj ima vsaka naša cerkev, ko ga niti laški zvonarji nimajo!! Vrh tega bi moral ta instrument natančno soglašati z zvonarjevim. To so kategorične zahteve, ki niso prišle »Operi« niti na misel. Zato je pa v naznanilih glasov preostalih zvonov kar mrgolelo nepravilnosti, neresničnosti in nenatančnosti. In naivna »Opera« je vsa ta zgrešena naznanila sprejela kot

zanesljivo, čisto, neovržno resnico! Potem ni seveda noben čudež, da ni najbrže slučaja, da bi bila nova zvonova z ostalim práv uglašena. S tem so akordi prejšnjih zvonov na razne načine prevrženi in v nekem kraju na Pivki ima baje eden novodošlih dveh zvonov popolnoma enak glas kot prejšnji ostali zvon!

Torej tudi iz teh redkih zopet napolnjenih zvonikov bo slišati le neubrane slavospeve, o katerih sanja mons. Costantini.

Eden izmed nezadovoljnih cerkv. predstojnikov.

Oglasnik za cerkveno in svetno glasbo.

Alojzij Mihelčič: **Mašne pesmi** za mešani zbor. Z dovoljenjem kn.-škof. lav. ordinariata 14. julija 1923, št. 2213. — Cena? — Te nedavno izišle 4 Mihelčičeve mašne pesmi so lepe, pevne, ne težke. V prvi še posebej pohvalimo srečno modulacijo iz C v As, ki je po njej cela skladba pridobila. Med ostalimi je zanimiva najbolj četrta s prijaznim dvoglasjem v sredi pesmi. Pesmi priporočamo. S. P.

F. S. Vilhar: **Nove Djulabije**. — Izšel je prvi zvezek »Novih Djulabij«. Prof. Franjo Dugan jih v »Sv. Ceciliji« močno hvali in priporoča. Nam niso došle v oceno.

Razne vesti.

— Kn.-škof. svetnik g. Jakob Aljaž, župnik na Dovjem, je bil za svoje izredne zasluge na slovenskem kulturnem polju odlikovan z redom sv. Save IV. reda. — Odbor Glasbene Matice v Ljubljani je na seji 18. januarja na predlog predsednika pevskega zbora g. Skalarja imenoval svojega dolgoletnega in velezaslužnega pevovodja ravnatelja Mateja Hubada za častnega pevovodja Glasbene Matice. Obema gospodoma najiskreneje čestitamo. — Kot novega pevovodja si namerava Glasbena Matica v Ljubljani pridobiti g. Srečka Kumra iz Trsta, dose-danjega izvrstnega pevovodja slovenskega učiteljskega zbora v Julijski Krajini

— 1. decembra 1923 se je v Narodnem gledališču v Ljubljani uprizorila prvokrat izvirna slovenska opera Rista Savina »Gosposvetski sen«, katere besedilo je vzeto iz zgodovine našega sedaj žal tužnega Korotana. Opera je uspela.

— »Pevska zveza« v Ljubljani je decembra 1923 razpisala na predlog svojega artističnega odseka tri nagrade za slovenske mešane zборе; eno nagrado za 2000 K, dve po 1000 K. Rok do 1. februarja 1924. Žal, da naš list ni mogel razpisa nagrad prinesiti že v zadnji lanski številki.

— Pevsko društvo »Kolo« v Zagrebu je slavilo 1. in 2. decembra 1923 svojo petdesetletnico.

— 2. marca t. l. bo stoletnica rojstva slavnega češkega skladatelja Bedřicha Smetane.

— Znani pianist Alfred Grünfeld je umrl 4. januarja na Dunaju star 72 let.

— Dne 10. septembra je v Brežicah umrl tamošnji mestni župnik, dekan in častni kanonik Josip Mešiček. Rojen je bil v Sevnici ob Savi l. 1865., posvečen v mašnika l. 1887. Bil je blag značaj, vesten in vnet duhovnik ter dober glasbenik in pevec. F. S. Spindler piše o njem v zadnji številki »Pevca« 1923: »Genljivo ga je bilo poslušati, kako je s svojim toplim baritonom pri frančiškanih v Brežicah, dokler je mogel, vsako leto velikega tedna v koru antifoniral in psaliral. Kot veščak na citrah ni le marsikom pomogel kot učitelj do obvladovanja tega instrumenta, ampak je tudi izdal

zanj »Venec slovenskih pesmi« (2. natis), ter v 1. zv. »Slov. citrarja« koračnico »Pozdrav slov. citrarjem« (oboje izšlo pri Schwentnerju). Zlasti pa treba še poudariti, da je kot pevovodja imel v prejšnjih časih gotovo enega najboljših pevskih zborov v slov. Štajerju, in sicer tako v cerkvi kakor v Čitalnici. Nikdar ni pustil peti zgolj šablonski, marveč je z izbranim umetniškim čutom znal vsaki pesmi vlti življenje ter je s premišljeno agogiko dosegal velike uspehe. Bil je tudi vešč risar. Pokoj njegovi duši!

— 16. januarja je umrl v Prelogu (Medjimurje) g. Anton Čobal, nadarjen glasbenik, star šele 17 let. Rojen je bil v Št. Andražu pri Velenju. Obiskoval in dovršil je orglarsko šolo v Celju. Bil je izvrsten organist in pianist. Škoda tako zgodaj preminulega talenta.

— 18. januarja je umrl v Ljubljani g. Janko Likar, mestni učitelj v pokoju. Svojčas pod Belarjem je bil reden in stalen pevec — basist — na koru sv. Jakoba v Ljubljani. Pri latinskih mašah je kot predpevec pričeval introit. Bil je izborna moč. Naj počiva v miru z mnogimi drugimi nekdanjimi šentjakobskimi pevci: g. Klečem, gospo Hribarjevo, gdč. Drašlerjevo, gdč. Maličevo in pokojnimi voditelji kora: Belarjem, Svetkom in Gerbičem.

— Stolni kor v Ljubljani pripravlja cerkven koncert, ki se bo — če Bog da — vršil v prvi polovici marca v stolni cerkvi. Izvajale se bodo izbrane orgelske skladbe svetovne orgelske literature in slovenske cerkvene pesmi iz najnovejše, deloma novejše dobe, ponajveč take, ki se drugače bolj redko slišijo, oziroma ki se nekatere do sedaj sploh še niso izvajale.

— 29. decembra je umrl v Ptuju profesor Davorin Beranič, marljiv kulturni delavec in izobražen glasbenik. Rojen je bil l. 1879. v Cirkovcah na Ptujskem polju. Kot gimnazijski profesor je služboval v Kranju, Celju in Ptuju, kjer je v zreli moški dobi podlegel jetiki. O Stanku Vrazu je napisal v Časopisu za zgodovino in narodopisje lepo razpravo »Vrazovi zapisi narodnih melodij«, kjer ugotavlja, da je bil Vraz izredno muzikaličen, njegova glasbena izobrazba pa da je bila pomanjkljiva. Zato da so Vrazovi zapisi melodij deloma zanesljivi, zlasti kar se melodičnih postopov (intervalov) tiče, deloma pa pomanjkljivi in nekateri tudi pogrešni. V rokopisu je zapustil delo »Naše orglice«. Zbiral je orglice, ki jih izdelujejo pastirji sami in nameraval zbrati ves zadevni material. Pokojnik je bil tudi vnet čebelar. N. p. v m.!

— »Naš Čolnič«, glasilo Prosvetne zveze v Gorici, bo prinašal v l. 1924. mesečno glasbeno prilogo. Že v decemberski številki 1923 je izšla glasbena priloga s sledečo vsebino: 1. Vinko Vodopivec: Božična, za enoglasni otroški zbor s harmonijem. 2. Božična narodna, harm. David Doktorič za mešani zbor. 3. Ivan Kokošar: Na poljanah, mešani zbor. V l. 1924. bodo izšle v glasbeni prilogi večinoma primorske narodne pesmi, harmonizirane od Ivana Kokošarja, in sicer najprej zbirka za peteroglasni mešani zbor, potem za triglasni ženski zbor in moški zbor.

— Fr. Ferjančičeva »Cerkvenoglasbena liturgika«, ki jo je lani izdalo Cecilijino društvo v Ljubljani, je naprodaj v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Cena 15 Din.

Današnja glasbena priloga prinaša: Litanije v čast sv. Jožefu in dve božični pesmi, zl. Stanko Premrl. Posamezni izvodi stanejo poldrugi dinar.

Odgovorni urednik lista in glasbene priloge Stanko Premrl.
Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska „Jugoslovanska tiskarna“ v Ljubljani.